

РЕШЕНИЕ

№ 19655

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско дело № 20231110112051 по описа за 2023 година

Предявени са установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че М. А. А., с ЕГН: *****, дължи на „СВ“ АД, с ЕИК: *** сумата от 3026,09 лева, представляваща главница за потребена вода от длъжника, за периода от 01.05.2015 г. до 06.12.2021 г. за имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. „Люлин 3“, бл. 349, вх. А, ет. 8, ап. 36, ведно със законна лихва, считано от подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по гр.д. № 51819/2022 г. на СРС, 53 състав. Ищецът твърди, че между него и ответника са налице трайно установени фактически отношения, свързани с предоставянето на ВиК услуги. Твърди, че са налице облигационни отношения, които се уреждат от Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „СВ“ АД.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва частично предявения иск. Поддържа, че за периода от 01.05.2015 г. до 25.09.2019 г. вземането на ищеца е погасено по давност, поради което не дължи плащане. Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените писмени доказателства по делото, се установи по безспорен начин, че между страните по делото са налице трайно установени облигационни отношения по предоставянето на ВиК услуги за част от процесния имот, а именно за периода **от 01.05.2015 г. до 28.11.2021 г., тъй като на 29.11.2021 г.** ответникът е продал имота на трети лица, това обстоятелство се признава и от ответника. Вещното действие на продажбата има от момента на подписване на договора във валидна форма на нотариален акт чл. 18 ЗЗД и чл. 24, ал. 1 ЗЗД, който нотариален акт е представен по делото и е с дата 29.11.2021 г.

Следователно ответникът има качеството потребител, тъй като е собственик на имота, доколкото по безспорен начин се установи в процесния имот, че ответника е собственик на процесния имот.

От приетата по делото техническа експертиза се потвърди, че всички вземания са отразени на база на реални отчети за извършената услуга вземанията са редовно посочени в партида на ответника. Експертното заключение е пълно и обосновано, не е оспорено от страните, поради което съдът го кредитира изцяло.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г., услугите В и К се заплащат от потребителите въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора, отчетено чрез монтираните водомери на всяко водопроводно отклонение като отчитането се извършва от длъжностни лица на оператора на водоснабдителната система или от лица, на които това е възложено от оператора въз основа на договор - ал. 8.

Прието е и заключение на съдебна техническа по което вещото лице, след справка с съответните документи свързани с отчета на реално потребената вода в имота, е дало заключение, с което се установява реалните количества изразходвана вода и ВиК услуги.

Съгласно приложимите действащи през процесния период Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „СВ“ АД операторът е длъжен да отчита показанията на средствата за измерване при определените условия и срокове и да издава фактури за дължимите суми. Съгласно чл. 31 ал.2 от Общите условия потребителят е длъжен да заплаща дължимите суми за ползваните услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране.

По делото се установява наличие на облигационно отношение между страните и изпълнение от страна на ищеца за реглан доставено количество вода до имота на ответника.

Съгласно практиката на ВКС „периодично“ е това плащане, което не е еднократно и не се изчерпва с едно единствено предаване на пари или заместими вещи. Длъжникът трябва да престаи повече от един път в течение на определен срок. Дължимите от длъжника престации имат един и същ правопораждащ факт и падежът им настъпва периодично. Еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, а единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем – Тълкувателно решение 3/2011 ОСГТК ВКС. Според разпоредбата на чл. 111 в) ЗЗД погасителната давност за периодични плащания е 3г. Съгласно чл. 422 ал.1 ГПК погасителната давност се счита прекъсната от датата на подаване на заявлението в заповедното производство – така ТР от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК на ВКС – 26.09.2022 г., като последното погасено задължение е за м.07.2019 г., което трябва да се плати до 30.08.2019 г., като давността изтекла за него е на 01.09.2023 г.

По делото е направено възражение за давност , което е частично основателно за **периода от 01.05.2015 г. до 30.07.2019 г.** вземанията са погасени по давност, като непогасени вземания **остават за периода от 01.08.2019 г. до 28.11.2021 г.**

Съгласно изчисленията на съдебно техническата експертиза дължимите вземания за процесния имот **са за сумата от 761, 72 лв.,** стойността на доставената вода за периода от **01.08.2019 г. до 28.11.2021 г.**

Експертизата е изготвена компетентно и пълно и не е оспорена от страните по делото поради, което съдът го кредитира изцяло.

По посочените причини искът е основателен **за сумата от 761, 72 лв., за периода 01.08.2019 г. до 18.03.2021 г.,** а за горницата искът следва да се отхвърлят.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, ЧЕ М. А. А., с ЕГН: ***** дължи на „СВ“ АД с ЕИК *** на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 от Закона за водите и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за сумата от 761, 72 лв., за периода от 01.08.2019 г. до 28.11.2021 г. , представляваща главница за потребена вода от длъжника, за имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к. „Люлин 3“, бл. 349, вх. А, ет. 8, ап. 36, ведно със законна лихва, считано от 26.09.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по гр.д. № 51819/2022 г. на СРС, 53 състав , като ОТХВЪРЛЯ

искът по чл.422 ал.1 ГПК във вр. чл.79 ал.1 ЗЗД за сумата над 761, 72 лв., до 2 3026,09 лв.

ОСЪЖДА М. А. А., с ЕГН: ***** да заплати на „СВ“ АД с ЕИК ***, сумата от 200 лева – разноси в исковото и заповедното производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____